

OVERLEVEN DOOR WERELDRECHT

een uitgave van het plaatselijke Register van Wereldburgers (RW)

Bankrekening nummer
BE40 0001 1499 0163 van het RW
BIC BPOTBEB1

B-2540 Hove, april 2011
Vredestraat 65
☎ + 32.(0)3..455.77.63
email: verstraeten.jean@belgacom/.net
www.recim.org/cdm/wereldburgers.htm

WERELDFEDERALISME : DOOD EN BEGRAVEN?

De Verenigde Staten geven meer aan 't leger uit dan te eniger tijd. De media melden dat ook in Rusland de bewapening op volle toeren draait, terwijl China eveneens flink meetelt als grote mogendheid. Komt er dan toch nog een derde wereldoorlog? Wie dit uitsluit, laat zich in slaap wiegen. Een blik op het internationale militair-politieke schaakbord volstaat om dat duidelijk te maken. Een wereldbrand kan elk ogenblik opblaaien. En ja, al willen we tegenover geen regering vijandschap kweken, dit houdt het gevaar in dat "de Russen komen" en misschien ook Chinese en/of islamitische krijgsbenden. .

Behoort men dan, zoals sommige vredesbewegingen eisen, de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie te ontbinden? We beseffen dat o.a. zekere aan of met deze alliantie verbonden elementen onnoemelijke misdaden tegen de menselijkheid pleegden en plegen, waarbij de slachtoffers ongewapende bewoners in de lidstaten waren en zijn. Toch vragen we ons af, of het opdoeken van het bondgenootschap de vrede nader zou brengen. Men kan dat toch niet bewijzen? En zeker is, dat ook zonder de NAVO de krijgsmachten, inclusief uiteraard die van de grote mogendheden, zouden blijven bestaan, met inbegrip van geheime legers en vijfde colonnes (tot welke onbewust gehypnotiseerde agenten behoren, die er bij het vernemen van een trefwoord kunnen toe worden gebracht dood en verderf te zaaien in 't land waar zij vertoeven).

INHOUD

- Pag. 1 : Werldfederalisme : dood en begraven?
Pag. 2 : Nieuws van het wereldburgerfront
Pag. 4 : Van Eeden en dienstweigering
Pag. 5 : Alleen voor eenzame dromers?
Pag. 7 : Enkele flarden :
 pag. 7 : Oorlog is de hel
 pag. 7 : Misdadige psychiaters en
 psychologen
 pag. 7 : MKUltra
 pag. 8 : COINTELPRO
 pag. 8 : Wie steekt achter terreur-
 aanslagen?
 pag. 9 : "Wir haben es nicht gewusst"
 pag.10 : HAARP
 pag.10 : 500.000 menselijke wezens
 pag.10 : Wetsvoorstel HR.2977
 pag.11 : "Weeshuizen van Duplessis"
 pag.11 : Chips in bomen en mensen
 pag.12 : Tsunami
 pag.12 : Lybië
 pag.12 : Financies

Herroepen we hiermee standpunten van vroeger? We verklaarden ons in de jaren zestig toch voorstander van de ontbinding van het Warschaupact en zijn Westelijke tegenhanger? Dat bedoelden we als een kreet tegen de krankzinnige en uiterst gevaarlijke wapenwedloop waarin de mensheid gevangen zat. We wilden dat men zou inzien dat het vervaardigen van steeds meer massamoordtuigen geen blijvende waarborg voor veiligheid en vrijheid vormt. En, toen zoals nu, meenden we dat het idee van een zogenaamd Europees Veiligheidssysteem, lees : verdragssysteem, geen alternatief bood. Immers, de nood aan vrede dient men op te vatten als op planetair vlak gesteld. M.a.w. : om de mens tegen de mens te beschermen behoeven we passende wereldinstellingen bij machte het **internationale geweld** te vervangen door **mondiaal recht**.

Studiedagen in Lomé (Togo)

Het instituut voor *Mondialistische* Studies, in samenwerking met :

- Centre d'Enregistrement des Citoyens du Monde « RECIM –Togo »
- Pont Universel-Togo
- Groupe d'Action pour le Développement
- Raadgevende Vergadering bij het Congres der Volkeren (ASCOP/CAPC)

richtte van 1 tot 3 september studiedagen in te Lomé, in Togo, onder het motto :

ENSEMBLE POUR UN MONDE UNI ET PROSPÈRE

(Samen gaan we voor een verenigde en welvarende wereld).

De volgende onderwerpen kwamen er aan bod:

- Geschiedenis van het wereldburgerschap
- Deelneming van de wereldburgers aan het bevorderen van de democratie in Afrika
- Handel in kinderen
- Problemen verbonden aan de emigratie naar landen van het Noorden; de voordelen en nadelen ervan voor Afrikaanse landen
- Belang van het tot wereldterritorium uitroepen van steden en dorpen (= de zogenoemde *mondialisaties* ervan, welke reeds in de jaren veertig een aanvang namen)
- Het Register van Wereldburgers en de nood aan duurzame ontwikkeling in Afrika
- Wereldsolidariteit tegen de Honger : de visie van die vereniging op Afrika
- De hervorming van de Organisatie van de Verenigde Naties
- De grote problemen in verband met het behoud van de leefwereld

In zijn openingstoespraak verwees Daniel Durand, voorzitter van het Internationaal Register van Wereldburgers, onder andere naar de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, die men zestig jaar geleden aannam. Daarin, in artikel eenentwintig, staat te lezen dat een gezagsorgaan, om op legitimiteit te kunnen bogen, dient te berusten op een mandaat van het volk. “En wie,” voegde hij eraan toe, “mag men heden als gemachtigd beschouwen om de belangen te verdedigen van de mensheid die zich bedreigd ziet in haar bestaan?”

Een aantal resoluties werden aangenomen, een aantal afspraken werden gemaakt. Lees meer daarover op :

<http://www.recim.org/ascop/pr19-fr.htm>

of vraag inlichtingen aan Daniel Durand, “Les Nids”, F-44190 Saint-Aubin-de-Luigné.

Twaalfde transnationale verkiezingen

Het Congres der Volkeren hield in de nazomer van 2010 voor de twaalfde maal verkiezingen. De uitgebrachte stemmen werden, onder het toezicht van een deurwaarder, geteld op 21 september 2010 in het *Maison des Citoyens du Monde* te Mulhouse.

Vroeger verkoos men telkens twee afgevaardigden. Volgens dat systeem zouden er thans slechts vierentwintig verkozen leden en evenzoveel plaatsvervangers aangesteld zijn. Enkele jaren geleden echter wijzigde het Congres zijn reglement. Daardoor telt het thans negenenvijftig leden.

Vraag meer inlichtingen op het voormelde adres of

- aan de secretaresse Dr.Liliane Krencker-Metz, lilianemk@aol.com, 6 rue Saint-Fridolin, F-67200 Strasbourg

- aan de voorzitter Rob Wheeler, robwheeler@gmail.com, 1927 Hafer Road, USA-Fayetteville PA17222

- aan de vice-voorzitter Francisco Plancarte, pacoplancarte@planetefilia.org, Avellaneda 1852, Colomos Providencia, 44660 Guadalajara, JAL, Mexico

Men kan ook een webstek openen zoals :

http://www.recim.org/kdp/elus_cdp.htm#liste

Door verder te klikken bekomt men dan wel alle informatie die men zoekt.

Sessie van het Congres der Volkeren

Het Congres, van 5 tot 9 november, kwam bijeen te Zagora in Marokko. Het hield zich onder andere bezig met het bestuderen van de nationale grondwetten en met het opstellen van projecten van een wereldgrondwet.

Het boog zich voorts onder andere over de beklemmende kwestie van verdwijnende personen in veel landen van de wereld. Bijvoorbeeld in Marokko vonden zulke feiten plaats. Deels ging het om gevangenen die men

naar onbekende oorden afvoerde – en die nadien niemand nog kon terugvinden.

Aan bod, in samenwerking met plaatselijke groepen, kwamen tevens onderwerpen zoals : democratie in Afrikaanse landen, de nood aan alternatieve media, gelijke kansen voor vrouwen en mannen in landen als Marokko.

Menselijke grondrechten, maar...

Op de dagorde van het Congres der Volkeren en van de Raadgevende Vergadering bij het Congres der Volkeren (= ASCOP) staan mensenrechten steeds mede bovenaan. Toch drong tot de leden ervan onvoldoende door, dat we niet alleen in een NBC- maar tevens in een E-tijdperk leven. “E” staat hier voor E-wapens (E-Waffen, zegt men ook in Duitstalige landen), dat zijn elektromagnetische of elektronische systemen om mensen op afstand te manipuleren en/of zeer zware schade en zeer zwaar leed toe te brengen. Onze vrienden van het Congres en de Raad zouden zich daar dringend van bewust dienen te worden, naar ons inzicht.

Misschien denken sommigen dat we ons te veel toespitsen op misdaden met E-wapens in specifiek Westerse democratieën? Het klopt dat de meeste informatie die ons toekomt over die laatste handelt. Onverminderd beseffen we heel goed dat het om een wereldwijde plaag gaat, die niet in het minst in Rusland en China woedt. En enkele dagen geleden, via de Verein gegen den Missbrauch Psychotronischer Waffen, ontvingen we een bericht van een vrouw uit Rusland, N.I. Stepanova. Zij beweert deel uit te maken van een Speciaal Commando (sic) dat zich bezighoudt met onzichtbare, door computers bestuurd concentratiekampen (jawel, de laatste woordkeus stamt van haar).

Mensen die daarin terechtkomen, kan men onderwerpen aan een onbegrensde hoeveelheid beschadigende ingrepen. Men kan onbekende ziektes bij hen teweegbrengen, maar ook b.v. psychoses, kankergezwellen, hartaanvallen...

Het Speciaal Commando, meldt Stepanova, vermag mensen zodanig toe te takelen dat men ze in psychiatrische inrichtingen opneemt. Zulke gevallen noemen zij en haar collega's dan “proefpersonen voor de psychiatrie”. In andere gevallen veroorzaken de folterspecialisten hersen- en hartstilstanden. De

slachtoffers ervan klasseren ze dan als “kerkhofgevallen”.

Een en ander klinkt zo ijselijk, dat men zou twifelen aan de echtheid van het bericht. Alleen, ook als het om een vals document gaat, blijft toch het feit dat soortgelijke, georganiseerde misdaden tegen de menselijkheid werkelijk voorkomen. Ook in China. We kregen in dit verband een schrijnend bericht van een vijftigtal personen uit dat land die een oproep tot de wereld richten. Zij beschrijven daarin hoe geheime bewerkingen van lichaam en hersenen, met onzichtbare energieën, allerlei fysieke en geestelijke stoornissen teweegbrengen. Zij melden ook, dat onschuldige slachtoffers ertoe gedreven werden zich te zelfmoorden vanwege de ondraaglijke, verkapt folteringen waaraan ze blootstonden en hoe anderen op mysterieuze wijze omkwamen of stierven aan fatale ziekten.

We vermelden de mailadressen van de eerste drie ondertekenaars :

Yunnan Wang Ronghai :

baiyun024@vip.qq.com

Hunan Li Chunze : myinno@126.com

Dandong Gao Xiaowei : ewzpp@yahoo.cn

Wereldsolidariteit tegen de Honger (WSH)

WSH werkt dapper verder aan projecten in drie werelddelen. Open de webstek :

www.globidar.org of mail naar

info@globidar.org of schrijf naar voormeld adres van Daniel Durand.

Wereld Federalisten Beweging Nederland (WFBN)

De WFBN is een afdeling van de World Federalist Movement, maar zij fungeert ook als Nederlands Register van Wereldburgers (wat ze ten dele in samenwerking met ons doet). Zij gaat ermee verder talloze activiteiten op touw te zetten en geeft een voortreffelijk tijdschrift uit.

Vraag inlichtingen aan : WFBN, Laan, van Nieuw Oost-Indië 252, 2593 CD Den Haag, tel. 00.31.(0)70.3478196, wfbn@wfbn.nl

“We zien ons wereldwijd geconfronteerd met de monolithische en gewetenloze samenzwering van een elite.”(President Kennedy in een discours over geheime genootschappen.)

VAN EEDEN EN OORLOGSDIENSTWEIGERING

Dr. Frederik Van Eeden, tamelijk vergeten maar groot schrijftalent, gaf in 1925 een reeks opstellen uit met als titel “Langs den Weg”, uitgeven door Romen & Zonen. In één ervan, “Goed vechten – of niet vechten”, geschreven in 1915, in volle oorlog dus, handelt hij over de prangende kwestie van dienstplicht en dienstweigering uit gewetensbezwaren.

“Als wij morgen aangevallen worden...”

We citeren even de eerste paragrafen van het opstel :

Hoe is het – als wij morgen aangevallen worden, zullen wij dan vechten? – Ja ofte neen?

We hebben de voorbeelden voor onze deur.

Welke rol zullen we spelen? Die van Luxemburg of van België?

Wijlen Batavus Droogstoppel en Jan Salie zouden roepen : “Luxemburg! – beter een blooie man dan een dooie man!”

Zijn we 't daarmee eens? Heel goed! Maar dan ook onmiddellijk alle wapengerei aan kant. Geen geld meer vermorsen.

Maar dan ook geen “Nederlandse Leeuw” meer. Zelfs geen “Nederlandse Bij” of “Nederlandse Mier”, want die beesten verdedigen zich heldhaftig totterdood.

“Gij Pacifist en Tolstoiaan?”

Na die aanhef laat de auteur bezwaren aan 't woord komen :

“Hoe nu?” zal men mij zeggen. “Betekent die ironie dat gij den oorlog en het militarisme goedkeurt? Gij die als Pacifist en Tolstoiaan te boek staat?”

Ik heb altijd groten eerbied voor Tolstoi gehad, ik keur doodslag en gewelddaad af, maar ik ben nooit zo Tolstoiaan geweest dat ik mij niet zou verweren als ik aangevallen werd. Er zijn wel zulke mensen, maar zover ben ik nog niet en ik wil er dan ook nog niet den schijn van dragen.

Maar zóver zijn onze antimilitaristen evenmin.

“Geen man en geen cent voor het leger,” is nu hun keuze.

Een hunner, de welbekende R. van Zinderen Bakker, wil zelfs, blijkens zijn jongste geschriftje, die leuze aan het heldhaftige Belgische volk opdringen.

En toch! o zonderlinge tegenstrijdigheid! was de enige man die den ridderlijke moed had openlijk aan te dringen op het gewapenderhand ter hulp snellen van het benarde België – een sociaalanarchist en een volbloed antimilitarist, Christiaan Cornelissen.

“Als er toch gevochten moet worden...”

Tot slot schrijft Van Eeden :

Als er toch gevochten moet worden, dan in Vredesnaam goed – Ja, met recht in Vredes naam.

Dus algemene dienstplicht, elk weerbaar man bewapend, geen vrijloterij en geen bevoorrechtting. Het beste materiaal, de zorgvuldigste voorbereiding.

Er zullen misschien onder ons enkele van die uitzonderingsnaturen zijn? Echte Christenen van aard en aanleg, weerloos en heldhaftig. Zulke dienstweigeraars zijn gemakkelijk te herkennen. Men dwinge dezulken niet, maar make verstandige uitzonderingsbepalingen. Als soldaten zijn ze onbruikbaar, maar voor hen is plaats in hospitaaldienst of rode kruis. Zulke antimilitaristen zijn echter zeldzaam. Ons land heeft er -onder mannen- misschien niet veel meer dan een dozijn.

Maar ieder, die spreekt van “geen man, geen cent” wete, dat hij wellicht een gruwelijk onheil zou bevorderen, een nutteloos verspillen van kracht en bloed, door een gebrekkige, slecht georganiseerde weerstand.

Ons standpunt

Met een en ander zijn we het niet eens. Dienstplichtigen -al dan niet “echte christenen”- die zich gewetensbezwaard verklaren, dienen geen obligate heiligen of zo te wezen. Het volstaat dat ze zich gedreven voelen door een universeel beginsel, zich tevens solidair weten met geestverwanten in vijandelijke landen. Zeker, ook zij delen in de collectieve schuld inherent aan de eeuwige slachtpartijen tussen mensengroepen, maar die schuld dragen zij liever als niet-deelnemer aan de krijgsverrichtingen dan als dienstplichtige soldaat die zich, op bevel van willekeurige machthebbers, gedwongen ziet alles te doen wat hij of zij kan om moord en brand te stichten. (JV)

”THE ABOLITION OF WAR”

Treft men onder de wereldfederalisten alleen dromers aan die eeuwig aan de rand van het reële politiek-militaire gebeuren blijven staan? Een persoon als Max Habicht (geboren in 1899) bewijst het tegendeel. Deze jurist, gespecialiseerd in internationaal recht, voelde zich sterk betrokken bij de oprichting van de Volkenbond in 1919. Enkele jaren later werkte hij op het secretariaat van deze organisatie in Genève. Bij de inval van Japan in Mantsjoerije en bij het uitbreken van de tweede wereldoorlog ondervond hij hoe de Volkenbond wel moest falen in zijn opdracht de vrede te handhaven. Een gelijkaardige conclusie trok hij toen het in 1945 tot de oprichting van de Verenigde Naties kwam, al bleef hij gedurende vele jaren juridisch adviseur van deze organisatie. Uit zijn boek “The Abolition of War” vertalen we hieronder een en ander (zie bladzijden 30/32 : de titels werden door ons ingelast).

“Waaruit bestond de Volkenbond?”

Het publiek koesterde een verkeerde opvatting omtrent internationaal recht en de Volkenbond. Deze laatste vormde geen politieke instelling maar een forum van soevereine staten. Dit bestond niet uit door het volk verkozen afgevaardigden, wel uit door hun regeringen aangestelde diplomaten, welke de opdracht kregen de belangen van hun land te behartigen, overeenkomstig de van hun ministerie van buitenlandse zaken ontvangende instructies. Zij dienden deze laatste steeds uit te voeren, konden zich niet, zoals parlementsleden, opstellen volgens hun eigen inzicht en geweten. Zij bezaten niet de macht de mensheid te dienen, zij werkten voor hun natie-staat (...). De man in de straat begreep deze toedracht van zaken niet.

Besluiteloosheid

Men zag ook een ander aspect van de Bond over ‘t hoofd. Erbij aangesloten waren (formeel) soevereine landen. Geen lidstaat kon hij binden aan belangrijke beslissingen die hij nam. Zulke beslissingen nam men immers met eenparigheid van stemmen, alleen voor procedurele kwesties deed men dat niet. Zodoende, nadat het tot ondertekening van de Conventies van Genève was gekomen, moesten de nationale parlementen deze nog ratificeren vooraleer ze in werking konden treden. Internationaal recht verschilt van nationaal recht of nationale wetten. Deze laatste gelden voor mij als individu. Dat doen ze ook als ik ze niet goedkeur. Anders dan in het geval van verdragen hoeft het aannemen ervan niet op unanimitie te stoelen.

Soevereiniteit als hinderpaal

Zolang nationale soevereiniteit de grondslag blijft vormen voor inter gouvernementele handelingen, mag men niet verwachten dat een bond van landen beslissingen kan nemen met

slechts een meerderheid van stemmen. Bovendien ontbrak het de Volkenbond -en ontbreekt het de UNO- aan de middelen om resoluties op vreedzame wijze kracht bij te zetten. Deze organisaties kon / kan men dan ook niet als een wereldregering beschouwen. (...)

Internationaal recht = “jus imperfectum”

Internationaal recht blijft een ‘jus imperfectum’, iets heel anders dan wat de gewone burger als een ‘wet’ opvat. Nationale wetten worden aangenomen door een wetgevende vergadering en worden geïnterpreteerd door een rechtssprekende macht, bijgestaan door politiediensten, Maar dat geldt niet voor internationaal recht, hetwelk daarom in veel gevallen mank loopt. Toen ik in Genève op het secretariaat van de Volkenbond werkte, produceerde die welhaast elke twee maand een nieuwe conventie, waaraan jarenlange voorbereidende arbeid was voorafgegaan. Als juridisch deskundige werkte ik daaraan mee. Ik schat dat acht keer op de tien de lidstaten op dezelfde golflengte zaten en tot overeenstemming kwamen. Verdragsrecht werkte in zoverre bevredigend, leidde tot resultaten. Maar in twintig procent van de gevallen, die verband hielden met conflicten tussen staten, kwam het soms weliswaar tot verzoening, maar vaak ook niet. Ik geef twee voorbeelden ter verduidelijking van wat voorafgaat :

Handel in vrouwen en de Japans-Chinese oorlog

Als rechtskundig raadgever inzake handel in vrouwen, werkte ik mee aan een ontwerp van conventie tegen de uitbuiting van prostituees door derden. Op dit stuk kwam men makkelijk tot overeenstemming, en wereldwijde ratificatie volgde. Maar geheel anders ging dat toen Japan China binnenviel. Ik herinner me nog goed dat het eerstgenoemde land Shanghai aan bombardementen onderwierp. De nacht dat

dit bekend raakte, werkte ik op het secretariaat in Genève. Toen de telegrammen daar binnenliepen, bestond de hele Volkenbond uit mezelf, een deurwachter en een Duitse scheper die ons moest beschermen.

Onmacht tegenover Japan en Italië

Ik kreeg de opdracht een spoedvergadering van de raad van de Bond voor te bereiden. (...) Ik vroeg me af, hoe men de bewapening kon beperken als lidstaten er niet voor terugdeinsden bommen te werpen op steden van andere lidstaten. Dit ging me door 't hoofd, die nacht op 't secretariaat. Ik begon te twijfelen aan de mogelijkheid in de toekomst oorlog uit te bannen. En inderdaad bleek een onderzoek naar de feiten in China, uitgevoerd door de Commissie Lytton van de Volkenbond, uiteindelijk op een volkomen mislukking uit te lopen.

Enkele jaren later, toen Italië Ethiopië aanviel, hoorde ik in Genève de Koning der Koningen, Hailië Selasië, in zijn moedertaal, urenlang een pleidooi houden op de vergadering van de Bond. 'Als jullie niet bij machte bent de aanval tegen te houden, dan kunnen ook jullie landen straffeloos aan invasies ten prooi vallen.'

Alleen, de Bond bezat de middelen niet om deze oorlog een halt toe te roepen. Zijn leden handelden volgens het gezegde 'Si pacem vis, para bellum', een denkbeeld dat nimmer bleek op te gaan. Mijn antwoord luidt: 'Si pacem vis, para pacem.' (...)

New Commonwealth

Ik trad toe tot de New Commonwealth, de nieuwe Commonwealth Society, in 't leven geroepen, door Lord David Davies uit London, die de oprichting voorstelde van *Equity Tribunals* en van een wereldpolitie. Op de algemene vergadering van deze vereniging, gehouden in 1935 te Pontigny in Frankrijk, bepleitte ik voor 't eerst de oprichting van een wereldregering, zonder welke geen duurzame vrede kan tot stand komen. (...)"

'Wetenschappelijke overtuiging'

Tot daar de citaten uit Habicht's boek. Toen hij in april 1939 zijn ontslag gaf aan de Volkenbond, drukte hij in een brief aan secretaris-generaal Avenol de hoop uit dat er een heus supranationaal gezag zou komen. 'Alleen een wereldbondsstaat, naar mijn wetenschappelijke overtuiging, zal zich bij machte tonen een

bevredigende mondiale rechtsorde te verwirkelijken.'

Utopie?

Zulke wereldfederalistische denkbeelden ontstonden nog vóór de tweede wereldoorlog in de hoofden van personen die jarenlang de internationale ontwikkelingen op de voet hadden gevolgd. Moet men hen utopisten noemen? In april 1939 vermocht men voorzeker de tweede wereldoorlog, hoe dan ook niet meer af te wenden. Maar als men na de beëindiging ervan had geluisterd naar utopisten van ons slag, dan hadden we sedertdien niet moeten leven met het ijzingwekkende schrikbeeld van een nieuwe wereldoorlog. 'Sedertdien', zeiden we – en daarmee bedoelen we: ook thans nog. Want ja, de kans op het uitbreken van krijgsv verrichtingen met mondiale afmetingen blijft bestaan. En ja, dit houdt het zeer reële gevaar in dat Russische troepen het overige deel van het Europese vasteland onder de voet lopen.

Goed, zal men zeggen, maar het wereldfederalisme blijft een utopie. Reëel vermag het dus weinig of niets in de korf brengen. Waarop we antwoorden dat de utopie van heden de werkelijkheid van morgen kan worden. Het is een kwestie van politieke wil. Met de nodige vastbeslotenheid van regeringen en volkeren hoeft het mondialisme, in onze betekenis van het woord, geen onverwezenlijkbaar doel te blijven.

Maar zal het niet de drijfverijen in de hand werken van cryptocratische zogenoemde of zogenaamde "one worlders", die met alle middelen hun wereldheerschappij willen vestigen en daarbij voor geen misdaden tegen de menselijkheid terugschrikken? Wel, het probleem is gesteld, ja, maar tegenover die kwalijke, totalitaire bedoelingen stellen wij de noodzaak van het tot stand brengen van democratische wereldinstellingen die heuse wetgevende, uitvoerende en rechterlijke bevoegdheden bezitten.

En burgeroorlog? Hoe zal men die uitbannen? Het wereldfederalisme biedt geen oplossing voor alle vraagsrukken. Toch mag men hopen dat in een, behalve politieel, ontwapende wereld, ook interne gewapende conflicten beter kunnen worden beheerst. (JV)

Si pacem vis, para pacem.

ENKELE FLARDEN (door J.V.)

Oorlog is de hel

Op 18 december 2010 zond de Nederlandse televisie een documentaire uit over Wikileaks. Daarin zagen we onder andere hoe ongewapende burgers, op militair bevel, het slachtoffer werden van ijzingwekkende moordaanslagen. Aan wie legerdienst vervult, kan men bevelen zulke misdaden tegen de menselijkheid te begaan. Dit staft ons in de opstelling van dienstweigeraar op gewetensgronden die we sinds meer dan vijftig jaar innamen. Niettemin respecteren we het standpunt van wie van oordeel blijft dat hij of zij in 't leger moet gaan dienen. Maar we vinden wel dat ieder hoort in te zien waarom sommige dienstplichtigen dwingende gewetensbezwaren koesteren.

Misdadige psychiaters en psychologen

In een artikel van Colin Ross, verschenen in *Ethical Human and Psychiatry*, Volume 9, Number 1, 2007, p. 25-34, lezen we onder andere het volgende (door ons vertaald) :

“Gedurende de tweede helft van de twintigste eeuw kwamen uitgebreide, stelselmatige schendingen van de mensenrechten voor, begaan door psychiaters, psychologen en neurochirurgen. Een en ander vond plaats aan leidinggevende medische faculteiten (medical schools). De CIA en de (Amerikaanse) krijgsmacht financierde wat daar plaatsvond.

Bij de proefnemingen bezigde men (in het organisme implanteerbare) elektroden, LSD en hypnose. Men trachtte *Manchurian candidates* in 't leven te roepen. Men testte biologische en chemische wapens uit. (...) Men beoogde eveneens een vals geheugen of amnesie in te brengen...

Bij veel experimenten misbruikte men burgers die niets wisten van wat men aanrichtte. Toestemming met kennis van zaken bleef achterwege. Niemand vertegenwoordigde de menselijke proefkonijnen en geen enkele instantie stond in voor hun latere medische opvolging en verzorging.

Zulke *geklasseerde*, d.i. geheimgehouden ingrepen op personen gaan heden ten dage nog steeds verder. Wat te doen? Zeker zou men psychiaters en psychologen dienen te verplichten te onthullen wat ze uitrichten in het kader

van hun overeenkomsten met de CIA of het leger.”

Wie blijft menen dat dit alles gewoon uit de lucht gegrepen is, bewijst alleen dat zijn verstand het laat afweten.

MKULTRA

Op Wikipedia (1), Duitse versie, lezen we een en ander dat aansluit met wat voorafgaat. In de jaren vijftig, in de Verenigde Staten, werkte de CIA aan een project dat dit agentschap, om redenen die hier niet ter zake doen, MKULTRA doopte.

Dit startte in 1953 en duurde officieel tot 1970. Het kaderde in de koude oorlog die toen woedde. Het lag in de bedoeling de mogelijkheden van gedachtecontrole en gedragsmanipulatie te onderzoeken. Daarbij benutte men hallucinaties oproepende roesmiddelen zoals LSD en mescaline. Men bezigde tevens allerlei andere giften of chemicaliën en verder ook hypnose, psychotherapie, elektroshocks, gassen, heelkundige ingrepen, kunstmatige hersenschuddingen – de lijst is niet af. De experimenten vonden plaats aan vierenveertig universiteiten, twaalf ziekenhuizen, drie gevangenissen en vijftien niet nader bepaalde onderzoekscentra.

De personen op wie ze werden uitgevoerd waren niet op de hoogte van wat men uitrichtte en liepen vaak -naar lichaam en geest- zware, onherstelbare schade op. Sommigen overleefden de mishandelingen niet.

Volgens een door de ARD uitgezonden documentaire, met als titel “Deckname Artischecke” (één van de vele onderprojecten van MKULTRA) vielen eveneens in Duitsland slachtoffers. Een van de medewerkers aan het project, de Amerikaan Frank Olsen -later werd hij door “collega's” vermoord- kon niet langer aanzien hoe in Berlijn nazi-wetenschappers, vroeger actief in concentratiekampen, mensen als proefkonijn misbruikten tot de dood erop volgde.

In de Verenigde Staten, in 1975, onderzocht de door President Ford opgerichte Rockefeller-commissie een en ander. Dat deed in 1977 eveneens een Amerikaanse Senaatscommissie, genaamd naar haar voorzitter Frank Church.

Senator Edward Kennedy maakte er deel van uit en verklaarde onder andere :

De gedelegeerde directeur van de CIA deelde ons mede dat meer dan dertig universiteiten en andere instellingen betrokken raakten bij "intensieve experimenten en onderzoeksprogramma's" waarbij men, in de Verenigde Staten en in andere landen, roesmiddelen uitprobeerde op mensen uit alle sociale geledingen.

(1) Eigenlijk beschikken we over een grote hoeveelheid bronnen die dit onderwerp behandelen. We vernoemen altijd eens twee boeken :

-Mind Control, World Control, van Jim Keith, uitgegeven door Adventures Unlimited Press
-Versklavte Gehirne, van Heiner Gehring, gepubliceerd door Jochen Kopp Verlag.

COINTELPRO

COINTELPRO, (2) een letterwoord voor *Counter Intelligence Program*, bestond uit een reeks bedekte, vaak onwettelijke projecten, van het *Federal Bureau of Investigation* (FBI). Die hadden ten doel politieke bewegingen in de Verenigde Staten in 't oog te houden, te infiltreren, te discrediteren en te ontwrichten.

Daarbij ging men tegen geviseerde personen of groepen over tot psychologische oorlogsvoering, diffamatie in de media of door middel van vervalste documenten, ongrondwettelijke af luisterpraktijken en schendingen van het briefgeheim, inbraken in woningen of secretariaten, allerlei pesterijen en aanrandingen, slagen en verwondingen, moordaanslagen – de lijst is niet af.

Officieel liep COINTELPRO van 1954 tot 1971, maar van bij zijn oprichting reeds maakte het FBI gebruik van zulke methodes. Naar het verklaarde, lag het daarbij in de bedoeling de nationale veiligheid te beschermen en de bestaande sociale of politieke orde te handhaven.

In 1971 ging een linkse groep, de Citizens' Commission, over tot inbraak in een FBI-kantoor in Media, Philadelphia. Zij stalen verscheidene dossiers en maakten die over aan nieuwsagentschappen.

Enkele jaren later, in 1974, onderzocht de reeds genoemde Church-Senaatscommissie een en ander. Miljoenen bladzijden aan archieven bleven evenwel in handen van het FBI en veel van de vrijgegeven documenten werden gedeeltelijk of geheel herschreven.

Onverminderd veroordeelde de Commissie de methoden van COINTELPRO scherp. We halen even het volgende uit haar verslag aan : (door ons vertaald uit het Engels)

Veel van de gebruikte technieken zouden in een democratische samenleving zelfs dan onduelbaar heten indien de geviseerde groepen of individuen zich aan geweldfeiten schuldig maakten. COINTELPRO ging echter veel verder. Men voerde gesofistikeerde operaties uit met als doel te voorkomen dat personen of groepen gebruik maken van hun grondwettelijke recht op vrijheid van meningsuiting en van vereniging. (...)

(...) Regeringsbeambten, met inbegrip van diegenen van wie de voornaamste opdracht bestond in de handhaving van de wet, ignoreerden of overtraden deze laatste gedurende lange tijd. Zij stonden op het standpunt dat ze daartoe het recht bezaten.

(2) Zelfde bronvermelding als in de vorige flard. Wie aansluiting bezit op het internet, kan ook een en ander opzoeken door de woorden COINTELPRO en MLKULTRA in te tikken. Bij die gelegenheid kan zij of hij wellicht ook eens zoeken naar "mind control technologies" en misschien evenzo naar HAARP, al is het niet zeker dat men dit laatste mede als een bewustzijnsmanipulerend wapen mag opvatten.

Wie steekt achter terreuraanslagen?

De vraag wie achter terreuraanslagen steekt, dient men zeker te stellen. Zo niet loopt men het gevaar personen en groepen onterecht te beschuldigen van afzichtelijke misdaden.

Thans weten we dat een hele reeks aanslagen in Europa eigenlijk het werk waren van geheime Navo-legers. Dit geldt bijvoorbeeld voor niet weinig bloedbaden in Italië. Die bleken te kaderen in *Operatie Gladio*. Over die laatste lezen we het volgende op de webstek van "We are Change" (sic) :

Operatie Gladio is de verzamelnaam voor een aantal zogenaamde 'stay behind' operaties in Europa tussen 1948 en 1980 uitgevoerd door diverse geheime diensten onder de NATO-paraplu. De doelstelling van operatie Gladio was het bestrijden van diverse linkse en communistische bewegingen in Europa, voornamelijk in Italië. De methodes gebruikt in operatie Gladio waren vaak schoolvoorbeelden van de valse vlag. Diverse bloedige aanslagen op Europese burgers, uitgevoerd door een waaier van geheime diensten werden gebruikt om politiek 'gevaarlijke' bewegingen zwart te maken. Sta me toe dit nogmaals te herhalen: Westerse geheime diensten pleegden aanslagen op westerse burgers om de schuld dan in de schoenen van Europese communisten te schuiven.

Een van de meest bloedige aanslagen die werden uitgevoerd als onderdeel van operatie Gladio was de bomaanslag op het centraal station in Bologna, op 2 augustus 1980, waarbij 85 burgers het leven lieten. De aanslag was het werk van een terreurgroep 'Nuclei Armati Rivoluzionari' maar verder onderzoek wees uit dat de springstoffen recht uit NATO-magazijnen, voorbehouden voor operatie Gladio kwamen. De link tussen de clandestiene netwerken van Operatie Gladio en de bomaanslag in Bologna werden in de jaren 90 onomstotelijk bewezen en heeft ondertussen tot veroordelingen geleid.

Operatie Gladio liep bijna veertig jaar. Een volledige chronologie van alle zwarte operaties die onder deze paraplu werden uitgevoerd is terug te vinden op Wikipedia. De meest in het oog springende gewelddaden zijn:

- * De bomaanslag in Piazza Fontana (12-12-1969), 17 burgerslachtoffers*
- * De terreuraanslag in Peteano (1972), drie politieagenten omgekomen*
- * De aanslag op ARGO-16 (1973)*
- * De bomaanslag in Brescia (1974), acht burgerdoden*
- * De moord op de Italiaanse premier Moro*

Het geweld bereikte uiteindelijk proporties zo gruwelijk dat diverse Europese regeringen de

operatie sterk veroordeelden en, zoals ook in België het geval was (1998), gerechtelijke procedures startten en nieuwe wetgevingen invoerden. Het Europees parlement vaardigde op 22 november 1990 een resolutie uit waarin de activiteiten van operatie Gladio in de sterkste termen veroordeeld werden.

Operatie Gladio bewijst het trieste feit dat voor Westerse regeringen en geheime diensten geweld tegen de eigen burgerbevolking een te overwegen en te gebruiken methode is wanneer het politieke doel waardevol genoeg is.

Vraag : wie vermag na dit alles nog te geloven in de officiële versie van de aanslagen in New York, Londen en Madrid? Wie kan zelfs nog aannemen dat bijvoorbeeld de zinloze slachtpartijen, in de jaren tachtig in België begaan door de zogenoemde Bende van Nijvel of *Les tueurs du Brabant Wallon*, iets anders waren dan terroristische acties? En wie kan de vraag uit de weg gaan of ook daarbij Gladio of een equivalent ervan een rol speelde?

“Wir haben es nicht gewusst”

We melden het sinds meer dan vijftientig jaar : er bestaan onzichtbare concentratiekampen. Stralingskooien zo men wil, waarin menselijke wezens traag *zum Tode gequählt* worden. En ja, er zitten, wereldwijd, heel veel mensen in opgesloten. Die kan men trouwens ook onderwerpen aan monsterlijke mishandelingen met chemische en biologische wapens. Men kan ze tevens het voorwerp maken van allerlei pesterijen, waaronder valse beschuldigingen, inbraken, het stelen van documenten, het saboteren van computers...

Het gaat om ons aller grondrechten, ja om het bestaan zelf van elke rechtsstaat. Onthutsend noemen we dan ook de inertie en de onverschilligheid van groepen die beweren toegewijd te zijn aan de vrede en de grondrechten, of aan universeel heil en universele liefde.

Laatst kregen we een bericht van het Centrum voor Shinboeddhisme, waar zich de Tempel van Licht en Mededogen bevindt : we werden *gespamd*.

Dit doet ons denken aan onder andere de Nazi-tijd. Wie het toen waagde het bestaan van concentratie-, folter- en uitroeiingskampen aan te

klagen, kreeg de deur, bijvoorbeeld bij wie zich toegewijd aan de naastenliefde of zo noemden, in zijn gezicht dichtgeklapt. Erger dan om te wenen, noemen we dit.

Een mensonwaardig bericht ontvingen we tevens van Eloi Glorieux, dienstweigeraar uit gewetensbezwaren, oorlogstegenstander, actief in de groene partij, gewezen lid van het Vlaams Parlement. Hij meldde :

“Please unsubscribe me from your mailing list. I DO NOT WANT TO RECEIVE YOUR MESSAGES ANYMORE !!!!!!!”

Wie in dit gewest graag zijn stem uitbrengt op passieve medeplichtigen aan de meest odieuze misdaden tegen de menselijkheid, die weet wat te doen bij de volgende verkiezingen...

HAARP

Wat te denken van HAARP, d.i. het *High Frequency Active Auroral Project*?

Officieel gaat het om een geheel van uitzendmasten die tot doel hebben de dampkring omheen de aarde te onderzoeken. Alles wijst er echter op dat het realiter om een geofysisch wapensysteem gaat. Men kan er de grootste natuurrampen mee veroorzaken, melden een veelheid van bronnen. Ook zouden zekere van de uitgezonden frequenties mede het bewustzijn en het gedrag manipuleren.

Voorts zouden sommige beïnvloedingen van de atmosfeer tot een zekere opwarming van de planeet kunnen leiden. In ieder geval, zoals onderwijl elkeen weet, stijgt de temperatuur op dit hemellichaam waarschijnlijk enigermate. Moet men dit toeschrijven aan natuurlijke oorzaken? In tegenstelling tot de opvatting die heden ten dage opgeld maakt, vermogen we het warmer worden van het klimaat wel nauwelijks toe te schrijven aan de zogenaamde broeikasgassen zoals kooldioxyde. Daarom-trent kan men bijvoorbeeld “Die Lüge der Klimakatastrophe” lezen, een boek van Hartmut Bachman, uitgegeven door Frieling. Men vindt ook waardevolle bijdragen wanneer men passende woorden op Google inbrengt.

Begrijpelijkerwijs houdt men ingrepen als die van HAARP geheim. Het project blijft gehuld in een waas van *classified information*. De

mensheid mag dus niet weten wat men met haar en haar planeet uitricht... Wanneer komt er een wereldparlement dat zulke wapensystemen aan grondig onderzoek onderwerpt en passende mondiale wetten uitschrijft?

500.000 menselijke wezens...(1)

De Washington Times van 29 september 1994 berichtte : “Minstens vijfhonderdduizend mensen dienden tijdens de Koude Oorlog als proefkonijn bij radiologische, biologische en chemische experimenten, deelde gisteren een bureau van het (Amerikaanse) Congres mede...”

In dit verband meldde tevens de Anchorage Daily News van 1 juni 1997 : “Voor hun proefnemingen met stralingen misbruikten de navorsers van de regering bij voorkeur ‘kwetsbare’ mensen zoals die welke tot minderheden behoren, en verder ook armen, gedetineerden en achterlijke kinderen, verklaarde de (Amerikaanse) Minister van Binnenlandse Zaken Hazel O’Leary.”

(1) Bron : het boek *Controlling The Human Mind* van Nick Begich, uitgegeven door Earthpulse Press. Er bestaat ook een Duitse vertaling van : *Bewusstseins- und Gedankenkontrolle*, uitgegeven door Michaels Verlag. Elk verantwoordelijk mens en burger zou een werk als dit behoren te lezen. Zo kunnen we dat stellen, al scharen we ons niet achter alle denkbeelden van deze auteur.

Wetsvoorstel HR. 2977 in de V.S. + wet in Rusland

Het wetsvoorstel HR2977 in de Verenigde Staten, van het Amerikaans Congreslid Dennis Kucinich, raakte slechts in verminkte vorm aangenomen. In de oorspronkelijke tekst stonden onder andere de *psychotronische wapens* vermeld, alsmede wapensystemen die gebruik maken van elektromagnetische en akoestische golven om het bewustzijn te controleren en het gedrag te manipuleren.

Er bestaan wel degelijk politici dus die het bestaan van zulke technologieën erkennen en het gebruik ervan willen verbieden. Alleen, zij stuiten op de tegenkanting van zeer machtige belangengroepen uit de vervlochten sferen van de krijgsmacht, de industrie, de wetenschappelijke wereld, de geheime diensten en allerlei maffia’s of andere geheime of min of meer ge-

heime genootschappen.

Ondanks al die tegenkanting nam de Doema in juli 2001 een wetsvoorstel aan dat het gebruik verbiedt van wapens waarvan de schadelijke werking gebaseerd is op elektromagnetische, chemische of ultrasone emissies, alsmede op het uitzenden van lichtgolven.

Ook dit voorstel raakte pijnlijk beknot vooraleer President Poetin er zijn handtekening onder plaatste. Niettemin bewijst het dat de legislatieve macht in Rusland tot het besef kwam dat men op dit gebied wettelijke maatregelen dient te nemen.

Toch bestaat er geen werkelijke reden tot juichen. Alles wijst erop dat men in het genoemde land gewoon voortgaat met het plegen van huiveringwekkende misdaden tegen de menselijkheid door middel van deze wapens. En tot dusver kwam ons niet ter ore dat wie dan ook daarvoor een veroordeling opliep...

Sommigen beweren dat het goedkeuren van de betreffende wet een propagandastunt betekende. Men wilde bewijzen hoe bezorgd de regering van het land zich wel toont inzake menselijke grondrechten. En meteen garandeerde men dat uitsluitend geheime diensten zulke wapens mogen inzetten. Die handelen in ieder geval naar eigen willekeur, hoeven zich aan de wettelijkheid nauwelijks wat gelegen te laten.

”Weeshuizen van Duplessis”

Onder zulke weeshuizen verstaat men instellingen opgericht in de jaren vijftig en zestig in Québec onder het premierschap van Maurice Duplessis. De erin ondergebrachte kinderen, door alleenstaande moeders afgestaan -naar men zegt onder druk, min of meer onder dwang zelfs- zagen zich, met het oog op het bekomen van fondsen voor de instellingen door de regering, op zeker ogenblik tot psychiatrische patiënten verklaard. Met de medeplichtigheid van katholieke instanties raakten ze op die wijze onderworpen aan allerlei misdadige proefnemingen. Men paste elektroshocks op ze toe. Men testte allerlei roesmiddelen en andere chemische stoffen op hen uit. Bij sommigen zou men zelfs organen hebben weggesneden. Dit alles zou mede te verklaren vallen doordat het MKUltra-project, waarover we eerder in dit nummer berichtten, menselijke laboratoriumratten behoefde. Vele

kinderen overleefden de mishandelingen niet of bleven beschadigd voor 't leven.

Sinds 1990 begonnen de feiten uiteindelijk aan 't licht te komen. Meer dan duizend overlevenden kregen tenslotte een kleine vergoeding van nog geen vijftienduizend euro. Maar wat geschiedde met de daders? In Neurenberg hing men nazi's op voor dergelijke schendingen van de grondrechten. Maar in Westerse landen, onder andere daar, gaan zulke odieuze folteraars vrijuit.

Zoek op het internet : *Les orphelins de Duplessis* of *The Duplessis Orphans*. We kunnen ook met de post enige documentatie sturen.

Chips in bomen en mensen

Op televisie, in *Vlaanderen Vakantieland*, meldde een reisgids in Parijs dat op veel plaatsen aldaar alle bomen een chip ingeplant kregen. Daarmee onderzoekt men de gezondheidstoestand van die wezens.

Wie, in dat licht beschouwd, kan er nog aan twifelen dat men ook in mensen, buiten hun weten om, heel makkelijk implantaten vermag in te brengen? Kan men daarmee ook medische diagnoses stellen? Dat behoort tot de mogelijkheden, maar veeleer zal men de heimelijk ingebrachte chips benutten zonder enig reëel geneeskundig motief, met de bedoeling de fysiologische en neurologische processen in de betrokkenen te observeren, alsmede hun gedragingen.

Dit betekent uiteraard reeds op zich een zeer ernstige schending van de menselijke grondrechten. Maar, zoals we ten overvloede meldden, kan men de misdaden tegen de menselijkheid veel verder drijven.

Daaraan herinnert ons ook een bericht van veletientallen bladzijden dat we ontvingen van mevrouw Svetlana Schunin, voorzitter van de *Verein gegen den Missbrauch psychotronischer Waffen*. In de rubrieken gewijd aan chips lezen we dat bijvoorbeeld een dochteronderneming van Applied Digital Solutions in Debray Beach (Florida) minuscule radiochips vervaardigt ter grootte van een rijstkorrel. De American Food and Drug Administration zag geen graten in zulke producten...

Het aantal personen, alleen reeds in de V.S.,

dat zulke microtoestellen ingeplant kreeg, loopt zeer hoog op, al valt het niet juist te schatten.

Een en ander begon, of begon onder andere, toen men omstreeks 1960 in Zweden de beruchte *brain transmitters* ongevraagd, via de neus, in de hoofden van mensen begon in te brengen. Dat deed men ten dele bij patiënten onder narcose, maar ook op politiekantoren. De getroffenen beschouwden hun bestaan nadien als verwoest. En dat voor de duur van hun leven, want de implantaten konden steeds worden geactiveerd door middel van radiogolven.

Over deze technologieën schreef Professor José Delgado, een... schurftige medicus die aan de universiteit van Harvard zijn gang kon gaan, gedetailleerd in zijn in 1969 verschenen boek *Physical Control of the Mind*. Sergej Gortschakow, in een vraaggesprek dat hij op 29 april 1995 hield met de krant "Dmena", bevestigde het bestaan van al zulke uitvindsels. Als medicus, bioloog, psycholoog, fysicus - ook universiteitsprofessor- kan hij wel weten waarover hij spreekt. Hij wijst er onder andere op dat het begrip "neurolinguïstische programmering" gelijkstaat met "hersenmanipulatie van mensen". Hij verklaarde ook: "In 1981 ontwikkelden we een toestel dat een mens binnen vijftien seconden in een toestand van hypnotische slaap kan brengen."

Klinkt dat laatste betrekkelijk onschuldig? Neen, want onder hypnose kan men onnoemelijk veel kwaad stichten. Men vermag sommige mensen zelfs zo te programmeren dat ze te gewenster tijd tot moorden overgaan. Het gaat hier heus niet zomaar om *science fiction*!

Tsunami

Uit een veelheid van bronnen blijkt dat nog tijdens de tweede wereldoorlog een tsunamibom werd vervaardigd in 't kader van een programma met als codenaam Project Seal. Er bestaat zo goed als geen twijfel over dat dit wapen in de loop van de decennia verder werd ontwikkeld en verfijnd.

Dit alles bleef geheim, "classified", tot op 't eind van de jaren negentig. Toen publiceerde onder andere de New Zealand Herald, het meest vooraanstaande dagblad van Nieuw-Zeeland, er een artikel over. Het meldde, dat volgens *declassified files*, men in 1944/45, ter

hoogte van de kust van Auckland, in 't diepste geheim overging tot proefnemingen met wapens die vloedgolven teweegbrengen.

Anderzijds ontwikkelde men in de loop van de laatste decennia geofysische wapensystemen waarmee men onder andere aardbevingen kan veroorzaken. Een beklemmende vraag luidt dan of men bijvoorbeeld de tsunami in Indonesië, de aardbeving op Haïti en de ramp in Japan niet als antropogeen dient te beschouwen. We kennen het antwoord niet, maar de huiveringwekkende kwestie is gesteld.

Lybië

Wij -ondergetekende- zijn dienstweigeraar op gewetensgronden en we willen met niet-militaire middelen aan de vrede werken. Onverminderd zijn de militaire verhoudingen in de wereld nu eenmaal wat ze zijn. Daarom vermoeden we dat de Westerse ingrepen in Lybië onverstandig te noemen vallen. Rusland en China doen immers niet mee. En als straks Russische, eventueel ook Chinese en islamitische legers, het Europese vasteland overrompelen, kunnen die ervan profiteren dat Westerse krijgsmachten in verzwakte toestand verkeren, eenvoudig doordat ze voor een flink deel overzee werden ingezet, en zich niet voorbereidden op een oorlog in eigen continent. Dit is een afschuwelijk *realpolitisch* stukje, maar juist daarom kan het best mogelijk een werkelijke toedracht van zaken kenschetsen.

FINANCIËS

Een aantal wereldburgers beantwoordden onze laatste oproep. Wij danken hen daarvoor van harte. Echter laten onze financiës ons niet eens toe de kosten van het verzenden van dit nummer van *Overleven* geheel te dragen. Zo is dat, al brengen we nooit iets in rekening voor de infrastructuur, ook niet voor verwarming, de computer of de telefoon.

Daarom durven we andermaal vragen een bijdrage te storten op onze rekening nummer BE40 0001 1499 0163

BIC BPOTBEB1

Ook (bruikbare) Belgische postzegels worden in dank aanvaard.

Persoonlijk verantwoordelijk opsteller : Jean Verstraeten, Vredestraat 65, 2540 B-Hove. Dank aan André van Langenhoven voor het nalezen van de teksten.

